

هزار روی نویسنده

آرزو فرهت

اطلاع‌رسانی به خواننده، او را از این گذرگاه به مدخل هر بحث بکشاند. در هر فصل با آدمهایی روبه رو می‌شویم که خود دیگر هزار تو که نه، هزار رو دارند و به یقین باید نویسنده باشی تا بدانی در این سرزمین عجایب با دنیایی روبه رو می‌شود بسیار پیچیده‌تر از آن که هر روز در آن چشم باز می‌کنی. گرتروود استاین یک عمر سی و نه ساله را با دوستی بردار و همراه روزگار می‌گذراند و هر دو با هم در خانه مشترکشان در خیابان فلورون میزان میهمان‌هایی هستند سروشار از نبوغ و هنر که آن دو آثارشان را می‌بینند، حرف‌هایشان را می‌شنوند و در شب‌های پر راز و رمز پاریس، حتماً قبل از خواب راجع به هر کدامشان ساعتها پچ پیچ می‌کنند. و سال‌ها بعد یا شاید در همان وقت، آنی که نویسنده است زندگی‌نامه خودنوشت‌اش را از زبان دیگری (آلیس بی. تکلاس) می‌نویسد. آلیسی که هم در او و هم در کنار او به موازات می‌زیسته است. اما این بار نعل زندگی‌نامه خودنوشت وارونه زده می‌شود. چرا؟ در پیچیده‌ترین سوال‌ها، ساده‌ترین جواب‌ها را می‌یابی. چون در هر جای دنیا که باشد، از خود نوشتمن اول چیزی را که طلب می‌کند تیغ تیز یا کند خودسانسوری است. آن جا که می‌خواهد بی‌پروا از توانایی‌های گفته نشده و یا گفته شده و نوشته نشده همین «خود» بنویسد تا آن را برای دیگرانی که هرگز او را ندیده یا شاید نخوانده‌اند ثبت کند، ناگهان لبه تیغ در ذهن نویسنده خود را نشان می‌دهد. گرتروود استاین هوشمندانه با نوشتمن از خود این مغضبل را حل می‌کند اما از زبان یار غار خود آلیس بی. تکلاس درباره خود. قضاوت با شماست. می‌توانید او را دوست بنامید یا دشمنی خان؟ حتی می‌توانید کمی جلوتر بروید و تصور کنید که گرتروود از همان اولین دیدار و مشاهده شیفتگی آلیس به خود و سبک زندگی خود، او را همچون طعمه‌ای در اعماق ذهن انتخاب می‌کند برای آن که سال‌ها بعد از زبان او، از خود بنویسد.

«تابعه‌ای که می‌خواهد دیده شود اما نمی‌خواهد خودش را نشان دهد» چرا که «تابعه‌بودن یعنی این که کسی نتواند به تو دسترسی داشته باشد» و فقط «بتواند بهترین پاره‌های وجودت را در نوشتنهایت بیابد».

كتاب من و دیگری. احمد اخوت.
تهران: جهان کتاب، ۱۳۸۷. ۲۱۲ ص.
۳۰۰۰۰ ریال.

بچه که بودم در ناحیه‌ای کوهستانی زندگی می‌کردیم و تابستان هر سال برای دیدار اقوام مجبور به تحمل رنج سفری طولانی می‌شدیم. بعد از سالیان دراز، اگرچه انتظار می‌رود که سختی آن سفرها همچنان در خاطرات کودکی ام بماند، اما حالا به آن روزها که فکر می‌کنم تنها اضطراب، دلهره و هیجان وصف‌نشدنی گذر از تونلهای طولانی در پیچ و خم

کوهستان را به یاد می‌آورم که ابتدا دهانه‌ای مرموز و بعد از طی مسافتی در تاریکی، هیجان انگیزترین قسمت خود را نشانمان می‌داد. این‌که: درگز از دهانه بعدی که رو به نوری خیره‌کننده باز می‌شد از کجا سر در خواهیم آورد؟

امروز شاید آن ذوق و هیجان را در هیچ جای دیگر، حتی در تونلهای متعددی که در روزگار بزرگ‌سالی از آن‌ها عبور کرده‌ام تجربه نکرده باشم، اما بازها در خواندن کتاب‌هایی به جست و جوی تکرار آن تجربه فراموش‌نشدنی بوده‌ام.

*

خواندن کتاب من و دیگری نوشته احمد اخوت، بدون شک تکرار همان تجربه است و با خواندن هر فصل از کتاب، این دلهره در تمام راه با من می‌آمد که این شروع به کجا می‌انجامد؟

احمد اخوت، این دهانه مرموز را با ورود به زندگی و شخصیت نویسنده‌گانی توانا همچون گرتروود استاین، رومن گاری، شکسپیر، بورخس ... به روی خواننده خود می‌گشاید.

عجبی‌است که این قطار همچون ماشین زمان، قرن‌ها را طی می‌کند و ما را با خود می‌برد به درون درونی‌ترین بُعد نویسنده که همان شخصیت اوست؛ «من او» و «دیگرانی» که در او می‌زیسته‌اند. شاید اگر با تجربه‌های ذهنی نویسنده کتاب آشنا می‌بودیم دیگر نگران سرنوشت نویسنده و آدمهای داستانی ساخته و پرداخته ذهنش نمی‌شدیم.

کتاب شامل سه بخش است با شانزده فصل. نویسنده با قراردادن سه مقدمه در ابتدای هر بخش، تلاش کرده تا با دادن پیش‌آگاهی و

فهرست موجود زنگنهات

- کتاب کوچه (۱۲ تا ۱): احمد شاملو
 - فلسفه در عمل: ادم مورتون
 - توسعه و نابرابری: دکتر جواد زاهدی
 - برخورد تمدن‌ها: کارن آرمسترانگ
 - جامعه‌شناسی کار: کیت گرینت
 - مدیریت پروژه: کله لند
 - زمینه روان‌شناسی صنعتی/اسازمانی: رونالد ریجو
 - مار و روابه: مری هیت
 - سر دلبران: به کوشش دکتر حسن ذوالفاری
 - درآمدی بر گویش شناسی: دکتر علی‌اکبر شیری
 - هنر تحقیق علمی: ا.ب. بوریج
 - داستان‌های ایشان: به کوشش دکتر حسن ذوالفاری
 - گزیده تاریخ تهران: حجت‌الله بلاعی
 - فرهنگ اندیشه‌نو: گروه مؤلفان
 - فرهنگ علوم اجتماعی: گروه مؤلفان
 - فرهنگ علم: آلن ایزاس - ئی. بی. اواروف
 - یادداشت‌های علم: (دوره ۶ گلدی)
 - آنا آخماتووا: ایلین فاینشتاين
 - زندگینامه خود نوشته: جان استوارت میل
 - دن آرام (دوره ۲ گلدی): شولوخوف
 - سیلاپ‌های خروشان: اسماعیل شیخلی
 - ادیش فرید
 - خاطرات ارباب کیخسرو شاهرخ
 - سوزمین کوچه‌های سبز: هرتا مولر
 - امداد ماما: سوزان کلاین
 - مذاکرات مجلس اول: به کوشش غلامحسین میرزا صالح
 - انقلاب مشروطه ایران: به کوشش ر. ملک‌زاده
 - انتشار اقتصادی ایران و امپریالیسم ائلستان: سلطانزاده
 - روشنکران و عالیجنابان خاکستری (دوره ۲ گلدی): ویتالی شتالینسکی
 - نان و گل‌های سرخ: میلتون میلتز
 - نقوش هندسی اسلامی: اربیک بروک
 - باخ فیلسوف نغمه‌ها: دنیس آرنولد
 - فرهنگ ایمونولوژی: جان هربرت
 - دو روایت از سلیمان جواهري: به کوشش جعفری قنواتي
 - زندگی من یا چه گوارا: هیلدا کادانا
 - جنگ چریکی «چه»: رژی دبره
- از مجموعه *تاریخ علم* منتشر شده است:**
- تاریخچه تقریباً همه چیز: بیل برایسن
 - به ژنوم خوش آمدید: راب دوسال - مایکل یودل
 - ۶ نظریه‌ای که جهان را تغییر داد: پل استراترن
 - معماه زندانی: ویلیام پاندستون
 - آوتک گالیله: راجر ج. نیوتون
 - حکایت‌های علمی: ایدرین بری
 - قوانین، نظریه‌های علمی و چیزهای دیگر به زبان ساده: سورندر را وارما
 - چرا باد می‌وزد: ماتیس لوى
 - نظریه علمی چیست: موتی بن - آری
- آدرس: تهران، مقابله دانشگاه تهران، ساختمان ۱۴۳۰، طبقه اول، واحد ۴
تلفن: ۶۶۴۶۲۴۲۱

نویسنده‌ای را مجسم کنید با یک نام (که در آن یکی هم شک وجود دارد) و او در درون خود، انباشته از نام‌های متعدد شخصیت‌های داستانی اش - و نه تنها شخصیت‌های داستانی خودش، بلکه به زعم بورخس انباشته از تمام شخصیت‌های داستانی گذشتگان خود - آدمی می‌شود سرشار از همه چیز و همه کس.

اکنون در میانه راه، درست در تاریک ترین فضای این تونل، کسی مثل لئون بلوي به ما می‌گوید: هیچ‌کس نمی‌داند کیست؟ در زمین هیچ انسانی یافت نمی‌شود که با اطمینان بتواند بگوید که کیست... اسم واقعی اش چیست؟ نام ابدی در دفتر نور ثبت شده است. اینجا دیگر موجودیت نویسنده با چهره واقعی و حتی با وجود تمثال‌های بی‌شمار از موم و سنگ به آرامی در پرده‌ای از ابهام فرو می‌رود.

همانند شک انکارنایزی فرانسیس کار و مارک توانین در موجودیت شکسپیر. نویسنده‌ای که هوگو او را خدا می‌پنداشت، یک آبرموجود، بورخس او را همه و هیچ می‌دید.
«تاریخ می‌افزاید که قبیل یا بعد از مرگ، شکسپیر خود را در پیشگاه پروردگار دید و به او گفت: من که بیهوده کسان بسیار بوده‌ام می‌خواهم یکی و خودم باشم. صدای پروردگار از توی گردباد پاسخ‌داد: من نیز کسی نیستم. من جهان را به رویا دیدم همچنان که تو آثارت را شکسپیر من. یکی از صورت‌های رویای من تو بودی. آن‌که چون من بسیار است و هیچ نیست.»

*

از این تونل هم بیرون می‌آییم، نور خیره‌کننده واقعیت چشمانمان را می‌زنند: دیگر نویسنده‌ای وجود ندارد و نه حتی خواننده‌ای: «استخوان‌ها مهم نیستند، می‌پوستند و خاک می‌شوند، اما آثار تا آخرین غروب باقی می‌مانند».

ستاره‌خوار

یادنامای پنجمین سال در گذشت بابک افشار (جلد دوم)

به خواستاری
ایرج افشار

گروه همکاری:
عبدالحسین آذرنگ، علی دهباشی، سید فرید قاسمی،
نادر مطلبی کاشانی، رضا یکرنسکیان

انتشارات خجسته، تلفن: ۰۲۸۴۶۴۶۰